

הבניין לקוי, הקבלן אינו רשום, החברה אינה קיימת, המהנדסת היא

אשתו של מהנדס העיר, ועורך־הדין היה יו"ר הוועדה לבניין ערים

מלכודת משכונת

במהלך שנת 1978 רכשו 15 מישפחות דירות בבית משותף ברחוב זומרשטיין 12 בנתניה. הבית נראה ככל הבתים, הרוכשים תאבי הדירות אצו להיכנס אליו עוד לפני שסיים הקבלן את הפיגוש. אחת הסיבות לחפזונם היתה העובדה כי הקבלן, צבי אלטר ובניו מכפרסבא, פיגרו בחצי שנה בגמר הבית אחרי התאריך שנקבע במוה למסירת הדירות. כאשר נכנסו לדירות נוכחו לדעת כי העיריה אינה מחברת שעוגרים לדירות. למרות זאת דרשה מהם העיריה מסים, כאשר בדקו מדוע אין להם שעוגרים הסתבר כי הקבלן לא קיים את התחייבותו שעל־פיה קיבל רשיון בנייה, ולא התקין משאבת־מים. רק אחרי הפגנות סוערות של הדיירים אצל ראש העיריה הסכימה העיריה לחבר שעוגרים.

פגיעה

בילד

תוך חודשים אחדים הסתבר לדיירים כי הבית שרכשו ביטב כספם הוא מלכודת מסוכנת. הם החלו בודקים את החווים עליהם חתמו, וראו כי למרות שאת הבית בנה הקבלן צבי אלטר, הרי החווים החומים על־ידי גופים ש"קרויים ל.ב.ט. השקעות בע"מ, ש"מנהלה הוא מאיר טורגר, ואשר מכרה את הדירות באמצעות גוף

החווה וכל מידע נוסף, לצורך הגשת תלונה פלילית למישטרת ישראל נגד הקבלן.

למרות שהם המציאו לו את מברקו עוד ביוני, לא עשה רשם הקבלנים דבר, ורק אחרי פניות חוזרות ונשנות של הדיירים שלח ב־3 בספטמבר השנה מיכתב לאלטר צבי, ל.ב.ט. בע"מ בכפרסבא, ורשם לא קיבל תשובה, שלח מיכתב שני ב־2 באוקטובר, ובו הזהירו כי ימחקו מספר־הקבלנים, אם לא ישיב לתלונות הדיירים.

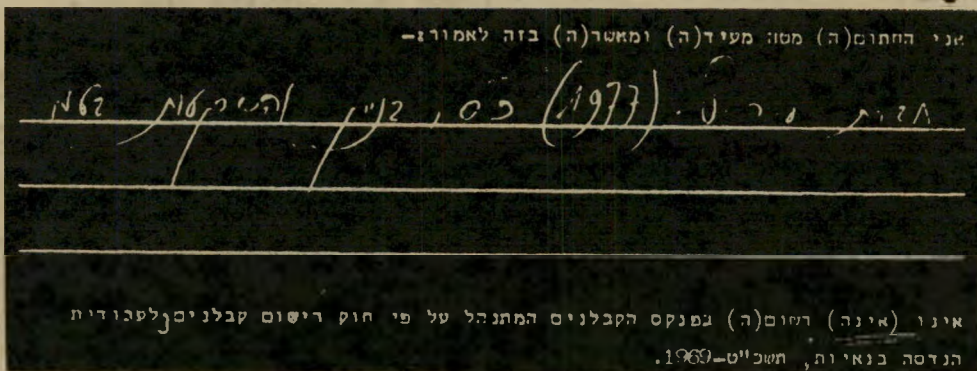
החברה לא

רשומה

הסתבר כי בספר־הקבלנים רשום, אלתר צבי ל.ב.ט. בע"מ, ואילו את הבית בנתה חברה בשם ל.ב.ט. (1977) כ"ס, בניין ו"השקעות בע"מ, שבעליה הם גם בעלי החברה הרשומה בספר־הקבלנים אולם החברה שנתנה את הבית בעל־הפגמים לא נרשמה כקבלן בספר־הקבלנים. הדיירים ניסו גם לבדוק מדוע

סורת העלחה מיספר כה רב של ליקויים בבית, בניגוד לחוק, עד כי נדרשו כמה עמודים לרשום. כך למשל, הגישה היחידה לגג, שעליו אנטנת הטלוויזיה וגג המעלית ומכלי־המים, היא דרך די־רתו הפרטית של אחד הדיירים. גג חד־המעלית אינו אטום מפני גשם. לתרון האנטנה אין הארקה, ופגיעת־ברק עלולה לגרום לאסון. חלק הגג מעל חדר המדרגות (15 מ"ר) נמכר לשני דיירים בקומה עליונה, למרות שעל פי חוזה־הרכישה נועד הגג להיות משותף ולשמש להתקנת דוד־שמש. בחדר־המדרגות המע"כרים הם ברוחב 92 ס"מ, במקום מינימום של 110. הטיח מתפורר ביגלל מחסור במלט. בארון־החשמל יש גזילות מים. בקומה השלישית התיקרה אינה אופקית. מערכת כיבוי־האש אינה מחוברת למערכת אספקת־המים. כנדרש. במעקה ה"אלומיניום, לאורך המדרגות, יש חלים גדולים, שדרכם יכולים ילדים ליפול.

הדו"ח חזר על כל הליקויים ש"מצאו אנשי־העיריה בסורים קודמים. להערכת הדו"ח נדרשים לת"קו הליקויים 2.2 מיליון לירות, במחירי אוגוסט השנה.

אינו (אינה) רשום(ה) עמנסק הקבלנים המתנהל על פי חוק רישום קבלנים לטענת רשות הנדסה בניאות, תשכ"ט-1969.

אישור רשם־הקבלנים

אינה רשומה בפנקס הקבלנים...

מזה כמה חודשים שרויים הדיירים בהרגשה של אי־א־ר. נים. העיריה אינה מספלת בעניינים, ואינה מחייבת את בעלי חברת־הבנייה אשר יש להם עסקים בנתניה. לתקן את הליקויים. מהנדס העיריה אינו רוצה, כנראה, לריב עם אשתו.

מה תעזור

המישטרה?

רשם הקבלנים יכול רק להתלונן במישטרה. דבר שלא יגרום לתיקון הבית. הדיירים יכריזו, כמובן, להגיש תביעה לבית המישטט, ולדרוש פיצויים מן ה"קבלן, אולם הם חוששים כי עד גמר ההליכים לא יהיה את מי לתבוע.

הדיירים מכים עתה על חטא על שלא בדקו לפני רכישת הדירות אם הקבלן רשום בספר־הקבלנים, דבר הנתון ביטחון כלשהו. **אולם השאלה המעניינת היא מדוע נתנה עיריית נתניה רשיון־בנייה לחברה קבלנית שאינה רשומה כי ספרי־הקבלנים, ומדוע היא מתחייבת בסלחנות כה רבה למעגלי הקבלן הלא־חוקי.**

האם קבלן, שיועצו המישטטי הוא יושב־ראש ועדת־בניין־ערים לשעבר, מהנדסו הוא אשת מהנ"דס־העיריה, וזכה באותו הטיפול כמו כל קבלן אחר?

יגאל ליב

אשתו

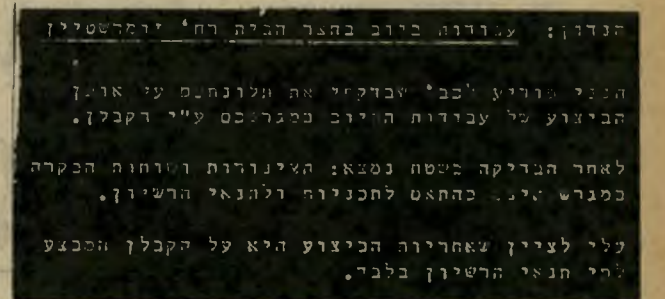
של המהנדס

משעברו חודשים, מהנדס־העיריה לא עשה דבר כדי לכפות על החברה את התיקונים, בדקו הדיירים, ואז מצאו כי אחד הבכירים במחלקת מהנדס־העיריה הוא מהנדס בשם ישים בנדרסקי מנתניה. מהנדס־הבית בעל־הליקויים היה אשה בשם יפה בנדרסקי, הנשואה, במיקרה, ליפים. ה"זוג הנשוי עוסק בהנדסה כממיקצוע, הבעל מטעם העיריה והאשה מטעם קבלנים פרטיים. התברר גם כי עורך־הדין של החברה הבונה, שערך את החווים, הוא אברהם איזמן, מי שהיה יושב־ראש הוועדה לבניין ערים בנתניה במשך זמן ממושך.

עתה החלו הדיירים חושדים כי לא רק חלמאות מונעת את העיריה מנקיטת צעדים נגד הקבלנים, הם התארגנו ושכרו את חברת־ההנדסה נכס"ז, העוסקת בשרותים ארציים לביקורת הבנייה. חוות־דעת של המהנדס אביגדור

להתחשמות או מוות. היא הותקנה בניגוד לתקן מכוון התקנים. על־יך לפתור את הבעיה באופן חיוכי ובדחופות.

"מערכת הביוב: במקום צנרת של 6 אינץ' הותקנה צנרת של 4 אינץ', ובמקום צנרת־אסבסט הותקנה צנרת־פלסטית. גם הבריכות

הנדון: עוודנה בירב בהגר הבית רח' זומרשטיין הנכל גורדע לכב' אבדקלר את עלונתם על אודן הביצוע של עבודות הריבב כמגרכס על קבלן.

לאחר הבדיקה נמטה נמצא: הצנרתות וטוחות הבקרה כמגרכס יב. כהחט לתכנייה ולחנאי הרשיון.

על לציון שאחרייה הכיצוע היא על הקבלן הככצע רחי הנאי הרשיון בלבד.

אישור עיריית־נתניה

אינם בהתאם לתוכניות ולתנאי הרשיון...

אחר. הקרוי דורון דירות, מרוחב הרצל 54 בנתניה. הדיירים פנו לעיריית נתניה כדי שתבדוק את הבית בנוכחות אותו מאיר טורגר, ובסיום בדיקתה כתבה לטורגר את המיכתב הבא:

"מיקלט הבניין: הסכמת עמנו כי המצב חמור במיוחד ולפיכך אתה נוהן דעתך לפתרון יסודי. מיכל המים חובר, אך אין עדיין

במדינה

מישפט

חצי־חצי

מחצית הגוף העליונה נכוותה מאש,

והמחצית התחתונה ממים

עליכם לחפש בבתי־החולים רי במירפאות. כאשר תמצאו אדם ש"נכווה קשה, תדעו כי הוא אשר הצית את המיסעדה." כך אמר המומחה להצתות לאנשי המישטרה. הם הוועקו למיסעדה במרכז ה"עיריה חצור שבחצות הלילה ב"חודש יוני השנה עלתה בלהבות.

מומחה ממכבי־האש גילה במרכז המיסעדה מיכל־בנזין, שהוצת ורי גרם לדליקה. "מי שורק את ה"גפרור הדולק על המיכל והצית אותו, היה חייב להיכוות קשה בעצ"מו. כיוון שאש הפרוצת מבנזין בתוך חדר סגור מתפשטת למרחקים תוך שברירי שניה, ובוודאי פגעה במצית." כך הסביר המומחה, ורי המישטרה עשתה כדבריו ופתחה לחפש בבתי־החולים. כמצופה, נתגלה בבית־החולים בצפת דוד בורגיפד (32). בעל המיסעדה המתחרה בחצור, כשהוא סובל מכוויות אנושיות שות מחצית גופו.

המישטרה לא היססה. היה ברור בנסיבות המקרה כי בידיה האשם בהצתה. וכיוון שהצתה היא פשע חמור, הצפוי 15 שנות מאסר, הוכנס הנאשם למעצר עד תום הליכים. לכאורה היה זה תיק אבוד, האיש נמצא כשגופו הוא ההוכחה לקירבתו לאש. הוא בעליה של ה"מיסעדה המתחרה בעיר, והוא נכווה בשעה שהמיסעדה נשרפה.

פוגי כוויות. בוגיפד ביקש מעורך־הדין התליאביבי, דרור מק"רין, לייצג אותו בפני בית־המישפט המחוזי בנצרת. והמישפט התמקד על מקור כוויותיו של הנאשם. ד"ר בצלאל בלור, מומחה לרפואה מישפטיה, הוזמן על־ידי התביעה, והעיד כי אפשר להבחין בוודאות בין כוויה הנגרמת מאש גלויה לבין כוויה הנגרמת ממים חמים או חומר חם אחר הפוגע בעור. כוויה מאש היא כוויה יבשה, החורכת ומותירה סימנים מיוחדים, ואילו כוויה ה"נגרמת ממים חמים משאירה בעיק"כותיה שלפוחיות ובוועות על העור. הוא העיד בביטחה כי מחצית גופו העליונה של בוגיפד מראה כוויות של אש גלויה. הריסים והגבות היו חרוכים לחלוטין, ועל העור לא היו שלפוחיות. לעומת זאת היתה מחצית גופו התחתונה של האיש דוגמה בולטת לכוויה ממים חמים. העור היה נפוח ומלא שלפוחיות.

הסניגור הזכיר לבית־המישפט את הגירסה שמסר בוגיפד כאשר נעצר על־ידי המישטרה. הוא סיפר כי באותו ערב בילה בחברת ידידיו, מירי אלוני וגיסי נחייסי, שהופיעו במתנ"ס המקומי. ואז הלך לישון כאשר הוא שתוי מדי. שהופיעו התעורר בחצות בערך וניגש למיט"ב לשותת כוס מים. כיוון שהיה עדיין רדום למחצה ושתי, נתקל בחוט החשמל של התנור, והפך על עצמו סיר חמין וקומקום מים רותח חים, ואלה גרמו לכוויות הנוראות.

התובעת איטה קציר הדגישה כי סיכומיה את מחצית גופו העליונה של בוגיפד, המוכיחה כי נכווה מאש גלויה וטענה כי הוא אשר הצית את בית־הקפה. הסניגור מק"רין הדגיש את הכוויות בחלק ה"גוף התחתון, שהוכיחו כי בוגיפד נכווה ממים רותחים, ולכן יש אומות להסברו למקור הכוויות. ה"סניגור הראה לבית־המישפט את הנזקים הקשים שגרמו הכוויות לאברי־המין של הנאשם, ושאל אם יתכן הדבר שאדם ינסה ליצור לעצמו אליבי כפי שניסתה התביעה לטעון, וישפורך עד עצמו מים רותח חים בצורה אכזרית כזו. בית־המישפט קיבל את גירסת פלג הגוף האחרון, וזיכה השבוע את בוגיפד.